

OECD *Multilingual Summaries*

Perspectives on Global Development 2019

Rethinking Development Strategies

Summary in Danish

Read the full book on: [10.1787/persp_glob_dev-2019-en](https://doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2019-en)

Perspektiver vedrørende global udvikling 2019

Nytænkning af udviklingsstrategier

Sammendrag på dansk

“Nytænkning af udvikling”

Siden Anden Verdenskrig er der udviklet forskellige udviklingsteorier, med forskellige paradigmer, der på forskellige tidspunkter har domineret gængs tankegang og praksis. Fokus på industrialisering, planlægning og vækst i efterkrigsårene blev erstattet af tanker om strukturelle omlægninger i 1960'erne, og afhængighedsteorien i 1970'erne. “Washington Consensus” fra 1980'erne og 1990'erne prioriterede makroøkonomisk stabilitet og tilskyndede til strukturtilpasninger. Siden 2000'erne har en målsætningsbaseret strategi ført til udformningen af årtusindudviklingsmålene og de senere mål for bæredygtig udvikling.

Der er fortsat ikke udformet nogen standarddefinition, men der er ved at udvikle sig en konsensus om, at udvikling har noget at gøre med reelle forbedringer i menneskers livskvalitet og velfærd. Men hvordan kan dette opnås? Kunne de politikker, der styrede udviklingen i de tidligt industrialiserede lande, blive omdefinert til at fungere som “guldstandarder”, som udviklingslandene kan tage til sig? Den udvikling, som nyligt industrialiserede lande som Folkerepublikken Kina (i det følgende Kina), har forfulgt, har ikke levet op til standardparadigmer. Dette rejser spørgsmål om, hvilke typer strategier lande bør følge for at opnå højere og bæredygtige velfærdsniveauer.

Udviklingsstrategier skal reagere på en ny global kontekst

Der er i de seneste tre årtier sket en omfattende omlægning af den globale økonomi, et fænomen som i denne rapport omtales som et “velstandsskifte”. Siden 1990'erne er nye økonomier som Kina og Indien vokset hurtigere end OECD-gennemsnittet. Disse forskelle i væksten har i kombination med disse landes store befolkninger omformet det globale makroøkonomiske landskab.

Fremkomsten af denne nye globale økonomiske geografi skete i tre særskilte perioder:

- Åbningen af Kina, Indien og det tidligere Sovjetunionen for verdensmarkederne var mærkbar fra 1990'erne.
- I en næste fase, fra 2001 og frem til den globale finanskrisen i 2008, oplevedes en omfattende konvergens af fattige lande i kølvandet på en vækst, primært drevet af Kina. Stigende befolkningstæthed og industrialisering i Asien førte til stigende råvarepriser.
- Den seneste fase i 2010'erne, hvor skiftet i velstanden midlertidigt førte til en afmatning. Denne skyldtes den globale recession og Kinas omstilling fra en fremstillings- og eksportdrevet økonomi til en økonomi baseret på tjenesteydelser og forbrug, hvilket førte til drastisk faldende råvarepriser.

Skiftet i velstanden er slået mærkbart igennem på den globale udvikling. Det har ændret landkortet over økonomiske relationer, for så vidt angår handel, finans og migration. Det har skabt grobund for global

vækst, og har løftet millioner af mennesker ud af fattigdom. Og det har ændret den globale styringsstruktur.

Frem til 2010 tegnede udviklingslandene sig for 42 % af den globale varehandel. Syd-syd strømmene udgjorde halvdelen af dette samlede tal. Kina har spillet en central rolle: siden den globale finansielle krise har kinesisk import været den drivende kraft bag syd-syd-handelen.

Nye vækstøkonomier er ligeledes blevet vigtige udbydere af udviklingsfinansiering; nye donorer øgede deres andel af udviklingsfinansieringen, bortset fra officiel udviklingsstøtte, fra 6 % til 13 %. Kinas "Et bælte, én vej"-initiativ, der er en omfattende international udviklingsstrategi med fokus på at forbinde lande med Kina, er en yderligere udvidelse af syd-syd-samarbejdet.

Udviklingsstrategier kan ikke gå ud fra som givet, at økonomisk vækst automatisk skaber velfærdsforbedringer

Den økonomiske vækst i syd har ikke løst alle problemer. Den absolutte og relative fattigdom er steget i nogle lande, indkomstuligheden er i mange tilfælde steget, og miljøforringelser er fulgt i kølvandet på industrialisering og urbanisering.

At væksten i BNP ikke har løst alle problemer, bør ikke komme bag på nogen. Even Kuznets, der i 1934 som den første definerede BNP, havde advaret mod at bruge det som målestok for velfærd. Men på Bretton Woods-konferencen ti år senere blev BNP det vigtigste værktøj til måling af et lands økonomi, og i årtier blev væksten i BNP betragtet som en god model for udvikling mere generelt.

Et mere helhedsorienteret syn på udvikling, hvor der ses nærmere på forskellige dimensioner af velfærd, deres fordeling på en befolkning, og deres bæredygtighed, fortæller en mere kompleks historie.

Globalt er indikatorer for velfærd blevet kædet tæt sammen med BNP pr. indbygger. Imidlertid har sammenhængen mellem materiel velfærd og BNP pr. indbygger ændret sig over tid. Der kan identificeres to perioder:

- Fra 1820 til 1870 meldte lande med højere BNP pr. indbygger ikke altid om bedre velfærdsresultater.
- Efter 1870 blev sammenhængen mellem BNP pr. indbygger og velfærdsforanstaltninger stærkere som følge af billigere amerikansk fødevarerimport i Europa, der satte skub i reallønningerne, fremkomsten af demokratiske styreformere, gennembrud i den medicinske viden og socialpolitiske foranstaltninger.

I de tidlige år af industrialiseringen, mellem 1820'erne og 1870'erne, lå væksten i BNP for industrialiserede lande på omkring 1-1,5 % på årsbasis. Selv om væksten i BNP var relativt langsom, var den dog i fremdrift, men den havde så godt som ingen positive konsekvenser for den materielle velfærd. Dette "tidlige vækst-paradoks" var den pris, som de tidlige industrisamfund måtte betale for den hurtige urbanisering og proletarisering.

Siden 1950'erne adskilte de lande, der begyndte at vokse hurtigt, sig fra lande med tidlig udvikling ved det såkaldte "indhentnings"-fænomen eller konvergens, hvad angår BNP pr. indbygger:

- I Latinamerika var velfærdsgevinsterne højere end gevinsterne i BNP pr. indbygger.
- I Afrika opnåede forbedringer i velfærden relativt bedre resultater end BNP pr. indbygger, men der er fortsat en konstant og stigende kløft i forhold til resten af verden.
- I Asien er en spektakulær økonomisk vækst blevet fulgt op af bemærkelsesværdige gevinster inden for visse dimensioner af velfærd (forventet levealder, uddannelse), men ikke for alle.

Udviklingsstrategier skal kunne reagere på nye tendenser og udfordringer

Ud over mål for økonomisk vækst fokuserer de fleste af de nationale udviklingsplaner, der udformes i dag, på social integration og miljømæssig bæredygtighed. Det er imidlertid kun få planer, der har fokus på megatendenser og de udfordringer og muligheder, disse indebærer.

Nogle udfordringer er ikke nye: den potentielle opbremsning af global vækst, handelsprotektionisme, stigende ulighed, befolkningsvækst og svækkede globale styreformere.

Der er imidlertid opstået nye udfordringer, som de tidligt industrialiserede lande ikke oplevede. Der er bl.a. Tale om nye globale regler, landenes indbyrdes afhængighed, hidtil uset eksplosiv befolkningsvækst, høj mobilitet, risiko for pandemier og klimaændringer. Til udfordringerne hører også nye teknologier, herunder digitalisering, automatisering, kunstig intelligens og bioteknologi.

Udviklingsstrategier for det 21. århundrede

Nye vækstøkonomier har valgt og vil vælge andre udviklingsveje end tidligt industrialiserede lande. Nye strategier i kølvandet på et velfærdsskift omfatter nemlig bl.a. større syd-syd-samarbejde, politikker der forbinder migration og udvikling, og nye måder at udvide social beskyttelse på.

Erfaringerne viser, at strategier er et nyttigt redskab til at sikre afbalanceret vækst, der også medtager sociale og miljømæssige forhold. I stedet for at skabe et specifikt udviklingsparadigme for alle lande belærer historien os om, at udviklingsstrategier er mest effektive, når de er multisektorielle, deltagelsesbaserede, lokalitetsbestemte og forankrede i multilateralt samarbejde, og når der findes de nødvendige ressourcer og den politiske vilje til at sikre gennemførelsen heraf.

© OECD

Dette sammendrag er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af dette sammendrag er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Sammendrag på flere sprog er oversatte uddrag af OECD publikationer, der oprindeligt blev publiceret på engelsk og fransk.

Read the complete English version on [OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *Perspectives on Global Development 2019: Rethinking Development Strategies*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/persp_glob_dev-2019-en